

Nu har det hänt igen!

Häromdagen kom det ett mail som sänkte mig totalt. En återkommande tanke blev starkare än någonsin: "Jag vill inte bo i det här landet! Jag slutför mina bokprojekt och stänger bloggen. Sedan flyttar jag och återvänder aldrig!" Maillet kom från en av mina vänner, professor vid Lunds Universitet, och löd:

Käre KOA. I förrgår blev du angripen i Sydsvenska Dagbladet. Tidningen kan svårligen neka dig plats för ett genmäle. Av egen erfarenhet vet jag att det kan kännas kränkande att behöva besvara anklagelser om nazism och dylikt, men jag tror att det skulle vara bra både för dig och den sak du slåss för, om du ändå gjorde det.

Han skickade med en inscannad artikel. Det här är vad Isobel Hadley-Kamptz skrev: <https://www.sydsvenskan.se/2018-07-05/mys-runt-den-pessimistiska-lagerelden>

Arnstberg är alltså numera öppen rasideolog och antisemit och skriver om hur judiska intellektuella har en "dold agenda att en gång för alla rasera den västerländska vita elitens hegemoni" eller om "hur den vita rasen kan redan under nästa århundrade vara något som bara går att beskåda på museum". Man måste anstränga sig rätt hårt för att formulera det som "kritik mot multikulturalism".

Observera presensformen. Det betyder att detta är vad jag just nu huvudsakligen ägnar mig åt och det är – om man får tro Isobel Hadley-Kamptz – ingenting jag sticker under stol med. Det är i sak lika fel som om hon hade påstått att jag var blind, eller kanske hade sju knäskålar. Jag svarade lundaprofessorn: "Suck, jag blir alldeles matt och undrar varför jag måste försvara mig själv mot dessa grova lögnare. Vi får se om jag går i svaromål." När han ändå framhöll att jag borde skriva, eftersom många trodde på sådant här – ingen rök utan eld – skickade jag Sydsvenskan nedanstående text:

Sedan 2013 har jag skrivit fem böcker som handlar om det haveri som blivit konsekvensen av Sveriges förda invandringspolitik, tre av dem tillsammans med journalisten Gunnar Sandelin. Den första har sålt i elvatusen exemplar. Jag har också skrivit ett mycket stort antal längre resonerande texter på bloggen "Invandring och mörklägning". Dessutom finns det videoinslag gjorda av Swebbteve, åtkomliga på Youtube. Med andra ord finns det ett mycket stort material tillgängligt för den som vill bekanta sig med min syn på såväl politik som mediadebatt. Jag har aldrig skrivit att "den vita rasen ska dö ut". Det enda jag kan hitta i den vägen är ett citat ur något som pådyvlades mig i en lördagsintervju i Sveriges radio i november 2017. Vid ett tillfälle för flera år sedan ställde jag frågor rörande en judisk organisation och en företrädare som gjorde märkliga uttalanden. Däremot har jag aldrig särskilt intresserat mig för judar, annat än till och från i min forskning om hur etniska minoriteter försvarar sin integritet. Jag råkar vara etnicitetsforskare med romer som specialitet, något som i slutet på 90-talet ledde till att jag, efter att ha publicerat en större forskningsrapport, i Dagens Nyheter kallades för "gammal övervintrad nazist". Då som nu var det en grov lögn. Jag har aldrig varit ens i närheten av någon politisk organisation. vare sig till höger eller vänster, och heller inte någonsin bevistat ett politiskt möte. Kanske det någonstans i de tusentals sidor som finns åtkomliga på nätet går att gräva fram och ur sitt sammanhang rycka någon för PK-journalister tveksam formulering. Det betyder inte att jag är en rasideolog och inte heller att jag är antisemit. Det är helt enkelt osant. Vad som däremot är sant är att jag är en hård kritiker av den svenska journalistkåren. Skälet är bland annat det slags lögn som Isobel Hadley-Kamptz lånar sig till, för att tysta sina meningsmotståndare. Vi är en växande skara som ser hur vinden vänder. PK-tyranniets dagar är räknade.

Efter två dagar fick jag svar från Patrik Svensson, tf Kulturchef, Sydsvenskan. Att det var avvisande överraskade mig inte. Jag var nästan förvånad över att jag alls fick svar. Dessutom var det, som synes, ganska vänligt:

Hej Karl-Olov

Isobel Hadley-Kamptz har i korta ordalag omnämnt dig i en recension av två olika böcker och hennes beskrivning av dina ståndpunkter är inte bara i sammanhanget relevant utan av allt att döma också fullt rimlig. De två citat hon tillskriver dig är varken tagna ur sitt sammanhang eller kan beskrivas som något som "pådyvlats" dig. De är tagna från din egen blogg, ur längre resonerande inlägg som både bekräftar och fördjupar just det som citeras. För att vi ska publicera ett genmäle krävs att du kan påvisa något som är fel i sak, eller att en tolkning som faller ut till din nackdel är fullständigt orimlig. Det kan vi inte se är fallet här.

Jag skickade då Patrik Svensson de utdrag ur nedanstående text, som visar att det handlade om avsiktliga feltolkningar och val, där syftet inte var att på något rättvisande sätt återge det jag skrev utan att skända mig. Jag fick då följande mindre vänliga svar:

Hej Karl-Olov.

Det var bra att din journalistvän kunde hjälpa dig med att hitta citaten så att vi nu kan vara

överens om att du verkligen skrivit det du i ditt genmäle ville förneka att du har skrivit. I frågan om just detta, behovet av ett genmäle, håller vi därmed fast vid vad jag tidigare meddelat.

Vänligen

/Patrik Svensson

Men det är ju inte sant! Det ena citatet har verkligen – vilket jag kommer att visa nedan – förvanskats, för att fungera som underlag för beskyllningen om antisemitism och i det andra har den bärande texten utelämnats. Oavsett detta så är slutsatsen felaktig. Konstaterande att "den vita rasen" utgör en minoritet i London och större städer i USA är inte rasideologi. Rasideologi är att rangordna raser och utropa vissa till högre stående än andra, inte att beskriva demografiska förändringar. När samma anklagelser för något år sedan fördes fram i "Hela Hälsingland" – frågade jag en av mina vänner, en av landets skarpaste och mest erfarna jurister i tryckfrihetsfrågor, om jag inte kunde stämma dem för ärekränkning.

- Glöm det. Det anses att den som klassas som en offentlig person får räkna med att stå ut med väldigt mycket – som det gamla ordspråket säger: Den som sig i leken ger, den får leken tåla. Om du ändå prövar, kommer tidningen att anlita en stjärnadvokat. Det spelar ingen roll vad det kostar. För dem är det viktigt att vinna sådana här mål.

- Så att de kan fortsätta att skända människor?

- Ungefär så. Och eftersom du säkert förlorar kommer det att bli en dyrbar historia. Det är bara mycket rika kändisar som har en chans att vinna. Och det är svårt för dem med. Tro mig, jag vet vad jag talar om.

En annan vän som är journalist – jag kan inte skriva ut hans namn därför att det skulle stå honom för dyrt – gjorde på eget initiativ det rätt begränsade grävjobb jag borde ha gjort men inte orkat med. Han inledde sin genomgång med följande kommentar

Jag kunde dock inte låta bli att försöka hitta citaten som Hadley-Kamptz tillskriver dig. Det var väldigt enkelt, de är direkt hämtade från en Expoartikel. Hadley-Kamptz är alltså en lat jävel som inte orkar leta reda på egna citat (förvisso helt normalt för en representant för den svenska journalistkåren).

Journalistvännen trodde inte att jag skulle ha en chans att i Sydsvenskan få bemöta Expos vantolkningar, som alltså Hadley-Kamptz påståenden uteslutande bygger på. Dessutom konstaterade han, att om man backade bandet ytterligare kunde man se hur Expo vidarebefordrade påståenden från Patrik Oksanen, som vidarebefordrade påståenden från Torbjörn Jerlerup.

Det är med andra ord en enda jävla visklek där den ena efter den andra inkompetenta journalisten vidareförmedlar felaktigheter, lögner och vantolkningar. Ganska hopplöst att argumentera mot, men de sliter ut sitt eget narrativ så att det till slut blir obrukbart. Inte mycket till tröst för dig just nu, men jag tror att det är det som håller på att hända.

Expoartikeln publicerades den 21 mars 2017 och skrevs av Daniel Vergara, som jag mig veterligt aldrig har träffat och heller inte vet vem det är. Hans första argument är att jag, som han påstår, "på senare tid spridit antisemitism och rasidéer", varnat för den "vita rasens" undergång och "spridit antisemitiska konspirationsteorier och hyllas av nazister". Och nu, som grädde på moset, ska jag föreläsa i riksdagen, inbjuden av en utesluten SD-ledamot. Ur Expoartikeln:

Förra året uteslöts Sverigedemokraternas riksdagsledamot Anna Hagwall efter en uppmärksammat motion. Med hänvisning till Bonnierkoncernen föreslog Hagwall bland annat att "ingen familj, etnisk grupp eller företag skall tillåtas kontrollera direkt/indirekt mer än fem procent av media". Förslaget kritiserades hårt för att gå i linje med klassiska antisemitiska konspirationsteorier.

Så här var det: Anna Hagwall ringde upp mig och frågade om jag ville föreläsa i riksdagen. Det ville jag naturligtvis, riksdagen är ju inte precis vilken plats som helst. Det handlade om en öppen föreläsning och jag var nyfiken på vilka som skulle dyka upp. Kom några riksdagsledamöter från SD? Eller kanske från något annat parti? Det ska också tilläggas att i mina ögon hedrade det Anna Hagwall att hon efter uteslutningen fortsatte med politiskt arbete, istället för det som vanligen är fallet med politiska vildar, att de enbart stannar kvar för att kunna kvittera ut sina höga löner. Jag frågade Anna om det inte var lite obetänksamt att kritisera Bonniers. Hon svarade att det hade hon aldrig gjort utan bara påpekat överrepresentationen inom media – något som är väl känt och nog generellt uppfattas som både sant och ett problem. Antagligen var det så att SD-ledningen helt enkelt ville ha in en annan person på hennes riksdagsplats och såg en möjlighet att bli av med henne. Men hade hon också sagt att Bonniers var en av de stora ägarna och att det fanns en judisk koncentration inom ägandet av svenska media, precis som på Wall Street och i Hollywood, så hade hon visserligen sagt något som öppnat för kritik, men hon hade ändå hållit sig till sanningen. Och eftersom jag som forskare anser att jag befinner mig i sanningsbranschen, är det varken antisemitiskt, rasideologiskt eller ens kontroversiellt med ett sådant konstaterande. Ett samhälle där sanningar är tabuerade och kontroversiella, och där det är legitimt för agendajournalister att både sprida lögnar och skända meningsmotståndare, är ett samhälle där de intellektuella bör hissa varningsflaggan. Detta ska inte tolkas som att jag ägnar mig åt eller skjuter in mig på frågor om judisk maktkoncentration. Det gör jag nämligen inte. Jag är varken kunnig eller särskilt intresserad.

Nåväl, jag höll en föreläsning där jag inte i detalj minns vad jag sa, men jag är helt säker på att den varken var rasideologisk eller antisemitisk, därför att sådana strängar finns inte på min lyra. Salen var fullsatt. Jag kände igen en och annan, bland andra en professor som flugit ner från Umeå för att lyssna till vad jag hade att säga. I en paus bjöd Anna Hagwall på kaffe och smörgåsar (som hon själv bekostade) och jag blev intervjuad av någon som jag förmodade var med i Nordiska motståndsrörelsen. Skulle jag ha sagt att "dig vill jag inte tala med", hade jag inte varit bättre än mina vedersakare.

Jag svarar så gott jag kan på frågor som jag får. Alltid och utan undantag, bara jag har tid. Hur de tolkas och vilken kontext mina svar placeras in i, kan jag inte styra och det intresserar mig heller inte särskilt. Det betyder inte att jag stöder Nordiska motståndsrörelsen och heller inte att jag gillar dem. Men observera, jag passar inte heller nu på att tala om att jag tycker illa om dem. Vad jag anser om dem, det kan jag skriva i ett relevant sammanhang, vilket jag vid några tillfällen också gjort. Men eftersom jag inte sysslar med politik utan med opinionsbildning på samhällsvetenskaplig grund, är mina politiska preferenser min privatsak. Aftonbladet rapporterade att liberalernas gruppledare i riksdagen, Christer Nylander, kallade seminariet för motbudande och krävde att Hagwall ställde in arrangemanget. Vad tror ni förresten att min föreläsning handlade om? Svaret är: Yttrandefrihet.

Det kan tilläggas att när jag sent på kvällen kom hem, efter att bland annat med stigande upprördhet lyssnat till en lågmält sorgsen kvinna som av sin dotter förbjudits att träffa sina barnbarn därför att dottern ansåg att mamman var rasist, blev jag av min mycket upprörda och gråtande hustru anklagad för att vara "högerextremist". Hon tyckte att jag borde ha tackat nej till att hålla föreläsningen. Den kvällen när jag gick till sängs snurrade tankar om Sverige i skallen: Vilket djävla land jag lever i! Dessa godhetens apostlar, i praktiken verkar det inte finnas någon gräns för deras elakhet. Och för "den goda sakens skull" tillåter de sig vilka lögner som helst.

Jag återvänder till Daniel Vergaras svepande påståenden. Observera, han anser sig inte behöva belägga dem på något sätt. Så här skriver han om mig (påståendet om att Swebbteve drivs av Jan Sjunnesson är ett sakfel):

Under senare tid har han växt fram som en av den svenska extremhögerens nya favoriter. Trots att han sprider idéer som Sverigedemokraterna menar att man tar avstånd ifrån har han lyfts fram i närstående miljöer till partiet. Han har medverkat i den SD-vänliga satsningen Swebb-tv som drivs av Jan Sjunnesson, tidigare chefredaktör för Sverigedemokraternas nättidning Samtiden. Samma tidning har också publicerat en gillande recension om hans bok "Romer i Sverige".

Om "fel" recensent formulerar sig positivt om en bok jag skrivit, så är det komprometterande både för mig och boken. Milda makter! Detsamma gäller påståendet att jag skrivit på sajten "Motgift", som påstås vara nazistisk. Det har jag inte gjort, men de har citerat mig. Så länge de inte förvanskar min text får de gärna göra det. Det får vem som helst göra. Daniel Vergara påstår också att "Arnstberg har på sin blogg skrivit att judiska intellektuella har en "dold agenda att en gång för alla rasera den västerländska vita elitens hegemoni". Så här lyder den text han refererar till:

<https://morklaggning.wordpress.com/2015/04/20/kulturmarxism/>

När Frankfurtskolans medlemmar efter att nazisterna kommit till makten 1933 såg sig tvingade att fly till USA och fick möjlighet att återupprätta sitt forskningsinstitut vid

Columbia University i New York, så fick de visserligen en fristad, men de var helt på det klara med att också USA var ett rasistiskt samhälle med starka judefientliga strömningar. Den samhällskritik som de förde fram fick därför omedelbart gehör i USAs politiskt liberala kretsar, i synnerhet de judiska. Frankfurtskolan föreföll att ha ett recept för framtidens samhälle, befriat från kapitalet, nationen, patriarkatet, religionen och rasismen. De hade också en individuell befriande terapi att erbjuda medelklassen: psykoanalysen. Med andra ord: full pott! I förordet till "The Authoritarian Personality" från 1950 med Theodor Adorno som huvudförfattare skriver projektets ledare Max Horkheimer: "Vårt mål är dock inte bara att beskriva fördomarna utan även att förklara dem, i syfte att bidra till deras utrotning ... Utrotning innebär omskolning, vetenskapligt planerad på basis av vetenskapligt uppnådd förståelse och skolning är i strikt mening till sin natur personlig och psykologisk."

Till detta ska läggas den dolda agendan: att en gång för alla radera den västerländska vita elitens hegemoni. Här kommer skuldtänkandet in. Europas och USAs västerländska makt- och kulturelit hade en skuld till alla jordens förtryckta. Aldrig mer skulle någon minoritet inom det västerländska majoritetssamhällets domäner behöva riskera marginalisering, förföljelse eller utplåning. Den europeiska överklassens möjlighet att förtrycka sina medmänniskor måste förstöras.

Här gäller det att läsa rätt. Jag anser det väl belagt att **Frankfurtskolan hade** en dold agenda att en gång för alla radera den västerländska vita elitens hegemoni. Betänk att detta hände åren under och kring andra världskriget och de hade all anledning att kämpa mot sin egen undergång. Det hindrar inte att man kan diskutera frågan, men observera att det är inte på det sättet som Expo (och senare Hadley-Kamptz) citerar mig. Enligt dem skriver jag att: "**judiska intellektuella har** en "dold agenda att en gång för alla radera den västerländska vita elitens hegemoni"". Märk skillnaden i subjekt (Frankfurtskolan, inte judiska intellektuella) och tempus (hade, inte har). Min text handlar inte om nutid utan om Frankfurtskolans historia. Detta är en av många texter i vad som absolut kan beskrivas som ett av mina återkommande teman, nämligen sökandet efter rötterna till det jag och många andra gärna vill hitta ett svar på, det som den brittiske journalisten och politiske kommentatorn Douglas Murray fångat med sin boktitel "The strange death of Europe". Det finns många infallsvinklar, men den vetenskapligt sett såväl mest tillförlitliga som mest skrämmande är den demografiska utvecklingen. Se till exempel en annan av mina texter som Expo förvanskar: "Så vitt jag vet". <https://morklaggning.wordpress.com/2015/10/02/sa-vitt-jag-vet/>

/.../ Nå, det var en utvikning. Tillbaka till begreppet "den vita rasen". I Sverige, Europa och inom den vita rasen får man inte tala positivt eller ens rent deskriptivt om den vita rasen. Jag skulle behöva göra det ibland, både som samhällsforskare och när jag pratar med mina vänner. Det går emellertid inte. Det skulle medföra att jag förlorade både läsare och vänner. **Jag skulle vilja tala om att de icke-vita rasernas intrång på vita territorier har gått mycket längre än vita människor i gemen har förstått.** I London blev de vita i minoritet redan år 2010 och de är i minoritet i samtliga USAs större städer. Fortsätter migrationen på det sätt

som nu sker kommer de vita att utgöra en minoritet i Europa inom trettio år. ***Den vita rasen kan redan under nästa århundrade vara något som bara går att beskåda på museum.***

Den fetade texten är det som Expo citerar. De två meningarna däremellan, om demografin i London och USA, ersätter Expo med "(...)". Expo gör just det som blogginlägget handlar om, demoniserar användandet av orden "den vita rasen", men undviker nogsamt att citera fakta om den demografiska utveckling där vita människor görs till minoritet.

Min grävande journalistvän får sista ordet:

/.../ ovanstående, som jag skrapade ihop på några timmar talar för att Expo, Hadley-Kamptz, Oksanen och Jerlerup medvetet har vantolkat och fulciterat för att kunna klistra antisemitstämpeln på en person som inte alls förtjänar den. Jag tror alltså att antisemitanklagelsen i framtiden kommer att vara verkningslös, just för att den har överanvänts och därmed blivit tom, utan betydelse. Vem som helst kan anklagas för att vara antisemit, om hen har dragit på sig etablissemangets vrede, och därför kommer det så småningom inte att betyda någonting. Men än så länge är det mycket skadligt och sårande att anklagas för att vara antisemit, och därför hoppas jag att du KOA vet att du har mitt och andras stöd och inte står ensam.

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2018/07/09/nu-har-det-hant-igen/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.